

udarbejde en spildevandsplan, der tilsigter at bringe udledningskravene i overensstemmelse med den af amtsrådene udarbejdede målsætning for den ønskede kvalitet af vandløbene. Mens der tidligere i højere grad var tale om en projektgodkendelse, er ved miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden hovedvægten lagt på vandløbskvaliteten.

Det er således de kommunale og amtskommunale myndigheder, der primært har ansvaret for opnåelse af en tilfredsstillende miljøkvalitet, men således at miljøstyrelsen og i et vist omfang miljøankenævnet ved ankesagsbehandling tager stilling til godkendte planer og meddelte tilladelser. På denne baggrund må det høre til undtagelsen, at ministeren griber ind i disse sager, og jeg må derfor afvise Pontoppidans kritik på dette punkt.

For så vidt angår det rejste spørgsmål om driften af rensningsanlæggene er der grund til at understrege, at det i henhold til de gældende regler påhviler den for det godkendte spildevandsanlæg ansvarlige at overholde de meddelte udlederkrav og i øvrigt at drive anlægget på de i godkendelsen fastsatte vilkår. Ifølge miljøbeskyttelsesloven er det endvidere amtsrådene/hovedstadsrådet, der fører tilsyn med forureningstilstanden i vandløb, søer og i de kystnære dele af søterritoriet og kontrollerer, at de fastsatte kvalitetskrav opnås og fastholdes samt påser, at de kommunale anlæg passes i overensstemmelse med de krav, der stilles til såvel anlægget som recipienten.

Miljøstyrelsen har i øvrigt over for mig oplyst, at man med henblik på at opnå de bedst mulige driftsresultater på rensningsanlæggene både for så vidt angår anlæggets funktion og dets økonomi i samarbejde med de kommunale organisationer har iværksat et udredningsarbejde, der, når det er afsluttet, kan tjene som grundlag for tilrettelæggelse af rensningsanlæggenes drift.

For så vidt angår forholdene i de ferske vandområder, har en meget hårdhændet regulering af en del vandløb medført, at selv en god rensning af det udledte spildevand ikke har været tilstrækkelig til at opnå den ønskede målsætning, idet de fysiske forhold f.eks. har hindret, at et vandløb har været egnet som opvækstområde for fisk. Tanken med det forslag, jeg har fremsat til en ny vandløbslov, er at gøre det muligt at genska-

be variationer i en række vandløb, således at der f.eks. ved vandløb, der er målsat som opvækstområde for fisk udover gennem rensningsforanstaltninger at tilvejebringe den nødvendige vandkvalitet også gives mulighed for at skabe de fysiske nødvendige livsbetingelser for fisk.

Det er derfor min opfattelse, at det er nødvendigt, at der sker en bedre koordinering mellem spildevandsplanlægningen og vandløbsvedligeholdelsen for at opnå de forbedrede kvaliteter, der har betydning for bevarelsen af et alsidigt dyre- og planteliv i og ved vore vandløb. Disse muligheder finder jeg, at der gives et endnu bedre administrativt grundlag for at tilvejebringe gennem de forslag til ændring af vandløbsloven og miljøbeskyttelsesloven, som jeg har fremsat.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt vandløbene i dag er mere forurenede end for 10 år siden, kan jeg oplyse, at miljøstyrelsen i redegørelse om miljøreformens virkninger har konkluderet, at der for en række vandløb har kunnet konstateres en forbedring. Det er i praksis vanskeligt kvantitativt at vurdere disse forhold, og miljøstyrelsens ferskvandslaboratorium arbejder derfor for tiden med udvikling af metoder, der skulle gøre det mere sikkert at vurdere udviklingen i vandløbenes forureningstilstand.

Jeg kan endvidere oplyse, at miljøstyrelsen i november 1981 har udsendt »Vejledning vedr. bekæmpelse af ulovlige forureninger af vandløb, søer og kystnære dele af søterritoriet«. Dermed skulle være tilvejebragt et bedre grundlag for at opspore og tilrettelægge bekæmpelsen af de kortvarige forureninger i vandløb og herunder også muligheden for at øge indsatsen for at opspore forureningskilder fra anlæg, der ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt.

Spørgsmålet, om investeringerne i spildevandssektoren er givet godt ud, må derfor indgå i en helhedsvurdering af, om der er foretaget en tilstrækkelig indsats over for samtlige forureningskilder i vore vandløb.

Artiklen af 24. januar 1982 berører desuden spørgsmålet om bekæmpelsen af luftforureningen i Danmark.

Et af de stoffer, man i denne sammenhæng både nationalt og internationalt interesserer sig særligt for, er svovldioxid (SO₂).